

OECD *Multilingual Summaries*

Economic Policy Reforms 2012. Going for Growth

Summary in Swedish

Read the full book on:
[10.1787/growth-2012-en](https://doi.org/10.1787/growth-2012-en)

Reformer inom ekonomisk politik 2012: Med sikte på tillväxt

Sammanfattning på svenska

- *Med sikte på tillväxt* är OECD:s årliga rapport, som belyser utvecklingstendenser i OECD-ländernas program för strukturpolitiska reformer. I den kartläggs strukturreformernas prioriteringar för att främja realinkomsterna i varje enskilt OECD-land och i de viktigaste tillväxtekonomierna (Brasilien, Kina, Indien, Indonesien, Ryssland och Sydafrika). I analyserna i *Med sikte på tillväxt* granskas också genomförandet av reformer i alla undersökta länder.
- I översikten redovisas internationellt jämförbara indikatorer, som gör det möjligt för länderna att bedöma sina ekonomiska resultat och strukturpolitiska vägval på en lång rad olika områden. Varje årsupplaga innehåller även flera studier på valda teman.

Prioriteringar inom strukturreformerna, avsedda att förstärka realinkomsterna, har kartlagts för varje enskilt OECD-land sedan 2005 i dess analyser i *Med sikte på tillväxt* och, sedan 2011-upplagan, för BRIIKS (Brasilien, Kina, Indien, Indonesien, Ryssland och Sydafrika), de viktigaste länderna utanför OECD, med vilka OECD nära samarbetar. Med detta förfarande får regeringarna ett verktyg för reflexion om policyreformer som påverkar deras invånares levnadsstandard på längre sikt. Analysen i *Med sikte på tillväxt* har använts av G20-ländernas förfarande för ömsesidig bedömning sedan toppmötet i Pittsburgh 2009.

I denna nya utgåva av *Med sikte på tillväxt* görs en bedömning av hur långt länderna har kommit på strukturreformernas väg sedan krisens början, som täcker hela perioden 2007-2011. Krisen har gett politiska beslutsfattare nya utmaningar och läxor, men den har också gjort nödvändigheten av många prioriteringar i *Med sikte på tillväxt* mer uppenbar. De främsta reformmönstren, som framträder över hela tidspannet efter krisens början och som sammanfattas i ett översiktskapitel (Kap. 1) och beskrivs mer detaljerat i enskilda landsredovisningar (Kap. 2), är som följer:

- Reformtakten, mätt som ländernas reaktionsförmåga med avseende på de reformprioriteringar som kartlagts i tidigare utgåvor av *Med sikte på tillväxt*, var generellt sett snabbare efter än före krisen.
- Reformtakt och reformkaraktär har dock varierat markant under krisens olika faser. Recessionen 2008 hade först en hämmande verkan på strukturreformerna i OECD-länderna, varvid huvudbekymren var det trängande behovet att stabilisera den sammantagna efterfrågan ge ekonomiskt stöd till de arbetslösa. Allteftersom behovet av finansiell konsolidering på medellång sikt blev mer trängande, genomfördes reformer på sådana programområden som skulle kunna underlätta skattejusteringsprocessen, exempelvis pensionssystemen, välfärdssystemen och reformer i den offentliga sektorn.
- Krisen och den påföljande tröga återhämtningen har fungerat som en katalysator för strukturreformer, särskilt i OECD-länderna, där reformerna behövdes mest. Låginkomstländerna i OECD, som i allmänhet är i större behov av reformer, och de länder som drabbades av den största arbetslöshetsökningen under krisen, har agerat mer i enlighet med de för dem relevanta prioriteringarna i *Med sikte på tillväxt*.
- Behovet att konsolidera de offentliga finanserna och det finansiella trycket till följd av skenande statsskuld har gett förnyad reformstimulans sedan 2009, vilket kontrasterar mot tidigare erfarenheter, att finansiell åstramning tenderar att hämma reformviljan. I synnerhet gäller att den allra senaste krisfasen har bevitnat en accelerering av politiskt känsliga reformer, avsedda att stötta potentiell tillväxt, återta priskonkurrenskraft och återställa finansiell bärkraft i länder som berörs av den europeiska skuldskrisen.
- Krisens effekter var både mildare och kortare i BRIIKS-länderna, men den visade också tydligare nödvändigheten av åtgärder som skulle kunna generera en mer allomfattande tillväxt. Alla tillväxtekonomier, som omfattas av denna studie, har valt program syftande till att höja deras utbildningssystemets kvalitet och täckningsgrad, men mindre har gjorts för att angripa andra angelägna problem, exempelvis hinder för utländska direktinvesteringar och förstärkning av rättsstaten.
- Med tanke på vad som gjorts de senaste åren bör man prioritera sådana program som kan öka anställningstillfällena mot bakgrund av den pågående statsfinansiella konsolideringen:

* Verkningsfulla, aktiva arbetsmarknadspolitiska program för omskolning av friställda löntagare och incitament till återgång till arbete kan minska långtidsarbetslösheten. Det finns skäl att dispensera sådana program från åtgärderna för statsfinansiell konsolidering och för att komplettera dem med arbetslöshetsbidragsreformer, så snart som efterfrågan på arbetsmarknaden är stadig. I synnerhet skulle krisrelaterade höjningar av bidragsnivåerna och/eller dessas utbetalningstid kunna fasas ut gradvis, medan några av senare tids kompletteringar av arbetslöshetsbidragen skulle kunna permanentas.

* Tillväxtvänliga skattereformer skulle kunna bidra till att förstärka återhämtningens jobbkomponent, medan de samtidigt stödjer den statsfinansiella konsolideringen under förutsättning att de genomförs på sådant sätt som ökar skatteintäkterna. Dit hör bl.a. undanröjning av skatteutgifter och överflyttning av skattebördan till skattebaser som är mindre skadliga för sysselsättning och tillväxt, t.ex. fastigheter, konsumtion och miljöskatter.

* Varumarknadsreformer är en prioritet för många OECD-länder - särskilt i Europa, och skulle kunna få rätt snabba tillväxteffekter, i synnerhet om de infördes i vissa skyddade sektorer, som exempelvis detaljhandel och tjänster, tillhandahållna av fria yrkesutövare, där möjligheterna att skapa jobb är ganska stora.

* I ekonomier, som återigen upplever ekonomisk avmattning, blir det viktigt att de politiska beslutsfattarna utnyttjar krisens lärdomar om vad som fungerar när det gäller att mildra konjunkturavmattningars verkningar på arbetsmarknaden, t.ex. förkortning av arbetstiden.

Krisen har visserligen tydliggjort nödvändigheten av strukturreformer och gett incitament till åtgärder, men oro har uttryckts för att några av dem skulle kunna vara kortsiktigt skadliga, t.ex. om de försvagar den totala efterfrågan ytterligare. I fjärde kapitlet utnyttjar man 30 års erfarenhet av reformer i en lång rad OECD-länder för att belysa strukturreformers kortsiktiga verkningar. Där tillhandahålls ett antal principiella lärdomar om hur man ska utforma den aktuella reformdagordningen på sådana sätt som skulle underlätta en kickstart för den ekonomiska återhämtningen.

- Oron för möjliga negativa kortsiktiga effekter av strukturreformer förefaller överdrivna. Några strukturreformer synes stärka tillväxten ganska snabbt, medan ett fåtal - om några överhuvudtaget - medför kostnader på kort sikt.
- Reformernas frukter behöver ofta lång tid för att nå full mognad, vanligen flera år.
- Även konjunkturrelaterade förhållanden har betydelse för reformernas kortsiktiga effekter. Det finns några belegg för att vissa arbetsmarknadsreformer (i synnerhet med avseende på arbetslöshetsersättningssystem och anställningsskydd) kan tillfälligt förvärra den ekonomiska situationen. I ännu depressionspräglade ekonomier och under förutsättning att aktuella policier inte klart ses som förfelade kan det därför vara klokare att sådana reformer genomförs först när arbetsmarknaden visar tydliga tecken på återhämtning.
- Ett vettigt utformat paket med arbets- och varumarknadsreformer skulle ge de största vinsterna och lindra övergångskostnaderna för vissa enskilda reformer - genom att exempelvis liberalisera varumarknaderna jämsides med reformer av anställningsskydd eller arbetslöshetsersättning kan man mildra eventuella reallönesänkningar, som brukar vara förknippade med de sistnämnda företeelserna.
- Strukturreformers kortsiktiga effekter förstärks, om en effektiv kommunikationsstrategi och en stark och välreglerad banksektor främjar förtroende och förmår hushåll och företag att spendera, i utbyte mot framtida reformdrivna inkomsthöjningar.

Medvetenheten om växande inkomstklyftor inom de flesta OECD-länderna under sistlidna decennier har riktat ljuset mot farhågorna att strukturreformer - alltså en av prioriteringarna i *Med sikte på tillväxt* - kan öka inkomstojämlikheterna. Sådana farhågor har fått ytterligare uppmärksamhet mot bakgrund av krisen, särskilt i länder där nu pågående reformverksamhet främst styrs av målsättningen att konsolidera statsfinanserna. I femte kapitlet undersöks komplement och vinster mellan strävan att å ena sidan minska ojämlikheten och å andra sidan främja ekonomisk tillväxt:

- Många strukturreformer medför dubbel vinst, eftersom de minskar inkomstskillnaderna samtidigt som de stärker den långsiktiga BNP:n per capita. Några exempel: Det blir lättare att ackumulera humankapital, i synnerhet på gymnasienivå, utbildningens effektivitet och tillgänglighet förbättras, motsättningarna på arbetsmarknaden minskas, invandras integration främjas och kvinnors delaktighet av arbetsmarknaden stimuleras. Genom att reducera skatteutgifterna och samtidigt sänka marginalsattesatserna når man också vanligen dessa mål lättare.
- Däremot kan andra reformer medföra en kompromiss mellan tillväxt- och inkomstfördelningsmål. Om exempelvis skattebördans tyngdpunkt flyttas från löne- och bolagsskatten till konsumtionskatter, förstärks incitamenten att arbeta, spara och investera, men den sociala rättvisan kan undermineras. Kontanttransfereringar till låginkomsttagare kan emellertid användas för att lindra denna sidoeffekt.

Inkomstfördelningen formas inte bara av långsiktiga trender som politiska och institutionella förändringar eller globalisering, utan påverkas också ibland på varaktigt sätt av makroekonomiska chocker, som t.ex. finanskrisen nyligen. På grundval av empirisk analys av 40 OECD- och BRIIKS-länder över en 30-årsperiod undersöker man i Kap. 6 fördelningseffekterna av makroekonomiska chocker för både inkomster och sysselsättning samt beslutsfattarnas och institutionernas roll vid utformningen av dem. I kapitlet identifierar man vinnare och förlorare och belyser kopplingen mellan riskdelning och tillväxtmål:

- Det är de fattigas inkomster och de ungas jobb som i allmänhet har drabbats hårdast i dåliga tider, även om de också har stigit mer i goda tider. Vad gäller tidigare finanskriser har både höginkomsthushåll och de fattiga drabbats hårdare än mellangrupporna.
- I reformer, som kan förbättra riskdelningen samtidigt som de också gynnar tillväxt och sysselsättning, inte minst genom att underlätta arbetskraftens omplacering inom hela ekonomin, ingår liberalisering av varumarknader, undanröjande av hinder för handel och utländska direktinvesteringar och sänkning av höga löneskatter.
- Många sociala skyddsnet syns ha mildrat sårbara gruppers jobb- eller inkomstförluster i kölvattnet efter tidigare chocker, men eftersom sådana system kan komma att betinga ett pris i form av anställningstillfällen och inkomster, behövs särskild eftertanke vid utformningen av dem. Detta gäller särskilt med avseende på generösa arbetslöshetsersättningar, höga minimilöner och strikt anställningsskydd.

- Länderna kan klassificeras i fyra grupper i enlighet med hur deras politiskt betingade struktur tillhandahåller sociala skyddsnet och underlättar omplacering av arbetskraft. De flesta länderna på den europeiska kontinenten erbjuder delning av inkomstrisken främst genom sociala trygghetsarrangemang, medan den engelskspråkiga och asiatiska OECD-länderna huvudsakligen lutar till institutioner för hjälp med omplacering. De nordiska länderna har vanligen bådadera, medan ingendera typen av institutioner är utvecklad i tillväxtekonomierna. En effektiv policy-mix för att leverera på grundval av både riskdelnings- och tillväxtmål kombinerar institutioner för omplaceringsassistans - vilket alltid främjar båda målen - och ett genomtänkt socialt trygghetssystem, dvs. ett som uppnår ett givet försäkringsmål till lägsta möjliga kostnad.

© OECD

Denna sammanfattning är inte en officiell OECD-översättning.

Reproduktion av denna sammanfattning är tillåten, om OECD:s upphovsrätt och publikationens titel på originalspråket nämns.

Flerspråkliga sammanfattningar är översatta utdrag ur OECD-publikationer, som ursprungligen publicerats på engelska och franska.

De kan beställas gratis från OECD:s nätbokhandel www.oecd.org/bookshop

Närmare upplysningar lämnas av OECD Rights and Translation unit, Public Affairs and Communications Directorate: rights@oecd.org, fax: +33 (0)1 45 24 99 30.

OECD Rights and Translation unit (PAC)
2 rue André-Pascal, F-75116
Paris, Frankrike

Besök vår nätplats www.oecd.org/rights

[Read the complete English version on OECD iLibrary !](#)

OECD (2012), *Economic Policy Reforms 2012. Going for Growth*, OECD Publishing.

doi: 10.1787/growth-2012-en